

که مرآت و درکات هفتگانه که روزی خواهد بود که
حدان از معرفت خاک منازل با اسفل السافلین هم
یکی حرفت ازین بیت وهست حروف نفس رحمان
این دایره که در قوس نانی ثابت چنانچه گفته شد بکرات و این
وهست اسم کونی که در قوس ظاهر علمت کلمات عالم
ارواح و اجسامند و هر یکی نیز دایره است محیط
بر جزویات که در حیطه اوست و هر یکی نیز از آن
جزویات محیط است بر مادی خود و اگر چه کما
ما فوق خودست چنانکه اطاعت عقل کل بر عقل
و اطاعت نفس کل بر جمیع نفوس با وجود آنکه نفس کل
کما فی عقل کلست و طبیعت کما فی نفس کلست و چنان
همینا و عرش کما فی این مجمع است و محیط کبری و این
بیت وهست اسم الهی که در قوس ظاهر وجود دانسته
کلمات اسما الهیه اند و هر یکی را نیز دایره است
محیط بر اجزای خود و اجزای او بر اجزای مادی او
اوست چنانچه گفته شد در قوس ظاهر علمت کلمات
در حیطه کل خود متعین است از اسما الهی و کونی

و کلمات اسما الهی در قوس ظاهر وجود و کلمات کونی
در قوس ظاهر علمت چنان متعین پس از هر دو جانب که قوس
ظاهر وجود و قوس ظاهر علمت است اسما تعینات الهی و
کونی و کلی و جزوی فی حد و صفت ظاهر کرد که هر اسمی کلی
الهی مظهر اسم کلی کونی باشد و رب او و هر اسم کلی کونی
مظهر اسم الهی باشد و مرئوب او همچنان هر اسم جزوی الهی
مظهر و رب اسم جزوی کونی باشد و این اسم جزوی کونی
مظهر و مرئوب او و ظاهر وجود مظهر ظاهر علمت باشد و ظاهر
علم مظهر او و صفات او مرئوب در ظهور صفات کونی
و صفات کونی مشروط در وجود صفات الهی و نیز هر دو
باینه نمود که حقیقت برزخی انسانی و اما حقیقت انسانی که
که عبارتست از برزخی که حسی قوسین است و فاضل
و جامع اطاعت بر جمیع صفات الهی و کونی دارد بر طایف
جمع صفات که این نشان اطاعت که او را است نسبت
بلکه نیز آن اسم که رب ایشانست معنی دانند و جزوی را
تشیخ و عبارت معنی کنند و ایشان بحسب جمیع الهی
و کونی جمع اسمهای دانند و تشیخ و عبارت معنی کنند و آیه